

BUTLLETÍ 8

BIBLIOTECA JAUME VILA I PASCUAL

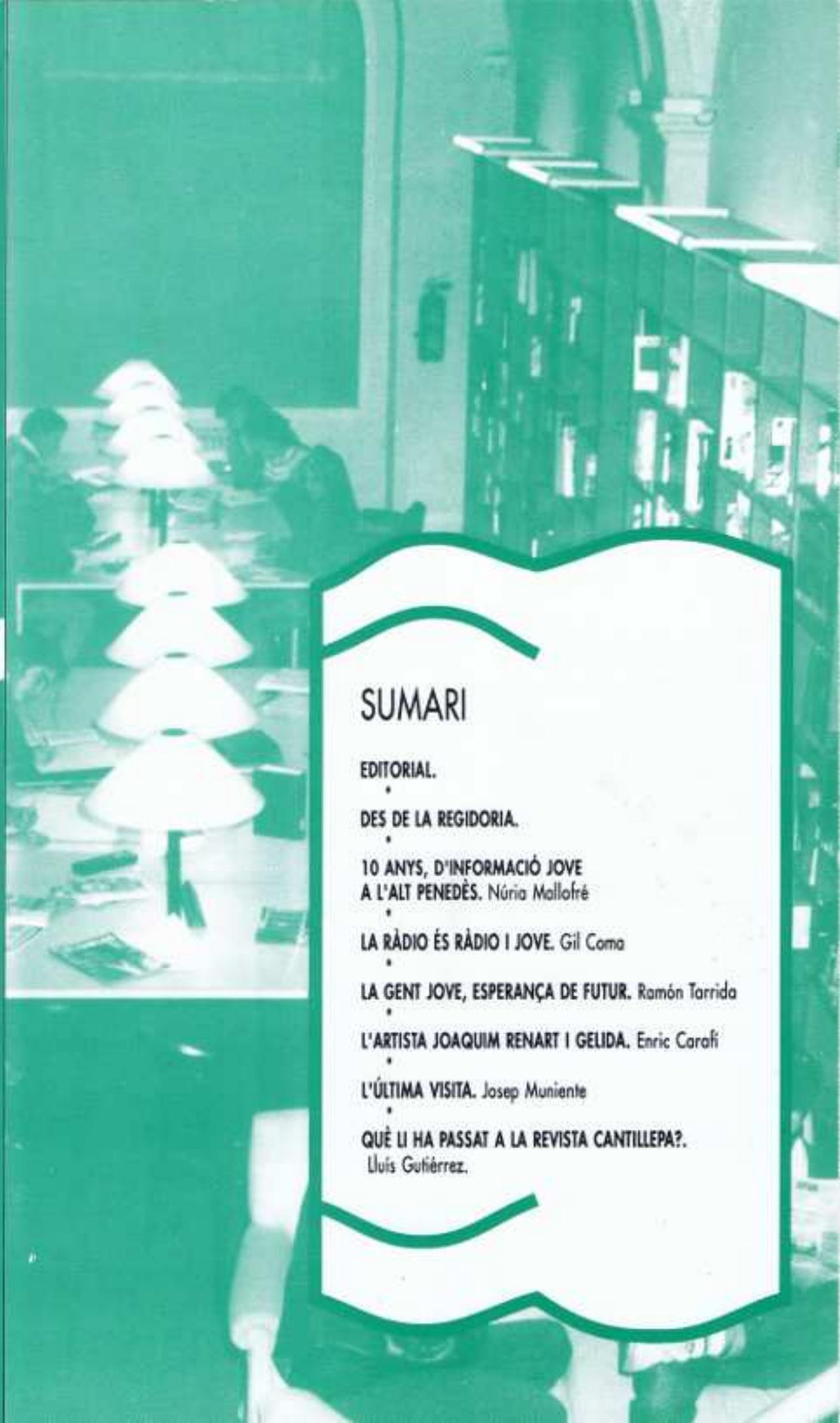
ABRIL
1997

Edita:
**AJUNTAMENT
DE GELIDA**
Regidoria de Cultura

Tiratge:
500 exemplars

**BIBLIOTECA
JAUME VILA**
Major, 51
08790 GELIDA
Tel.: 779 28 09

Impres:
Gràfiques Gelida

SUMARI

EDITORIAL.

DES DE LA REGIDORIA.

10 ANYS, D'INFORMACIÓ JOVE
A L'ALT PENEDÈS. Núria Mallorquí

LA RÀDIO ÉS RÀDIO I JOVE. Gil Coma

LA GENT JOVE, ESPERANÇA DE FUTUR. Ramón Tarrida

L'ARTISTA JOAQUIM RENART I GELIDA. Enric Carrió

L'ÚLTIMA VISITA. Josep Muniente

QUÈ LI HA PASSAT A LA REVISTA CANTILLEPA?.
Lluís Gutiérrez,

EDITORIAL

L'any vinent farà deu anys que la biblioteca de Gelida va obrir les seves portes. Mentre arriba l'efemèride cal començar a fer balanç de quina ha estat la seva trajectòria. Hem reiterat un munt de vegades que entenem la biblioteca com un servei cultural més que un espai on s'enmagatzemen llibres. Donar-li aquest sentit no ha estat fàcil, però ha estat possible mercès al públic que diàriament ens visita i les persones que col·laboren desinteressadament en les activitats que oferim.

Enguany les activitats han anat adreçades a potenciar un espai de recent creació: la Bibliopuça adreçat als infants d'entre 2 i 4 anys amb sessions de l'hora del conte l'últim dissabte de cada mes.

També hem engegat una Ludoteca per Nadal que va comptar amb una nombrosa participació i un equip molt engrescat de monitors.

Per acabar només ens resta oferir-vos el present butlletí que compta amb diferents articles que es fan ressò de la dinàmica engegada des de la biblioteca.

Montserrat Julià
Biblioteca Jaume Vila i Pascual

✓ TALLERS DE CONTE

Contes amb jocs, dibuixos, fitxes, escenificacions, etc. Es tracta de propostes divertides i didàctiques dirigides a infants perquè es sentin atrats pel plaer de la lectura i s'endinsin en les històries dels contes «Contes del Sol i de la Lluna» i «Contes i Jocs d'arreu del món» a l'estiu i per Nadal.

Altres tallers han estat el taller de moquillatge per Carnaval o càrrec de Maite Martí i Carme Barrufet.

✓ CONTES DE TOTA MÈNA

L'Hora del Conte, és una de les activitats que organitza la biblioteca en el decurs de l'any. Es realitza l'últim dissabte de cada mes i va a càrrec d'un narrador: Encarna Cao, Marga Hernández, Anna Espinach, Montserrat Nicolau i Carme Viaplana han estat les col·laboradores d'enguany. «Setmana de les Bruixes» amb contes de bruixes, bruixots, encanteris i pocions màgiques.

✓ LA BIBLIOPUÇA: UN ESPAI PER ALS MÉS PETITS

Des del mes d'octubre la biblioteca compta amb un espai per als més petits (infants a partir de dos anys) que hem anomenat «Bibliopuça», compta amb llibres adequats per aquests infants (format gran, amb molta imatge, durs, etc.) i un mobiliari dissenyat per a ells.

En les activitats de promoció hem editat un tríptic, un punt de llibre i un retallable.

✓ RECEPTES MAGIQUES PER A INFANTS

Taller de cuina per a infants a càrrec de Magda Bosch, autora de la col·lecció «Com es fan...» llibre que inclouen receptes de postres, entrepans, begudes, etc. La participació va ser nombrosa i va comptar amb la participació de Montserrat Nicolau, Gemma Giménez i Carme Barrufet.

Amb l'arribada de les festes de Nadal la biblioteca organitza un seguit d'activitats que clouen amb l'arribada del Pare Noël a la secció infantil.

Des de la Regidoria

A les portes de complir deu anys de vida a Gelida, és evident que la tasca de la biblioteca està plenament consolidada.

En aquest temps, la biblioteca ha passat de ser un servei bàsic i necessari a ser, a més a més, un punt de referència obligat tant des del punt de vista cultural com social.

Des del punt de vista cultural, a la biblioteca es fa una bona tasca de promoció de la lectura a través de les sessions de l'Hora del Conte i l'edició d'aquest butletí. A més, la biblioteca compleix, en estreta col·laboració amb la regidoria, un important paper de dinamització cultural: activitats de Nadal, tallers, ludoteca, xerrades...

Des del punt de vista social, la biblioteca diversifica els seus serveis per arribar a les necessitats dels diferents sectors socials de Gelida. En aquesta línia, recentment s'ha creat per als més petits la Bibliopuça, mentre que el jovent pot tenir informació diversa al seu abast a través del Punt d'Informació Juvenil. És segur, també, que a la biblioteca tots hi podem trobar els llibres, les revistes i la informació que ens interessa.

De cara a l'any 1998, coincidint amb el desè aniversari de la seva posada en funcionament, tinc la confiança posada a poder engegar nous projectes per a la biblioteca des del Patronat Municipal de Cultura.

Montserrat Nicolau Bargalló
Regidora de Cultura

Un moment de l'acte d'inauguració del Punt d'Informació Juvenil a l'abril de 1996 que va comptar amb la presència del secretari General de Joventut de la Generalitat de Catalunya, Jordi Serra i l'alcalde de Gelida, Joan Rosselló, així com d'altres autoritats. La biblioteca compta des de fa un any amb un nou servei d'informació adreçat als joves.

10 ANYS D'INFORMACIÓ JOVE A L'ALT PENEDÈS I EL GARRAF

Núria Mallorfré

Informadora del SIAJ

Des d'aquest passat mes de març, fa ja deu anys que el SIAJ, el Servei d'Informació i Assessorament, porta a terme la tasca d'informar els joves. El març de 1986, diversos ajuntaments de l'Alt Penedès i el Garraf, agrupats en la Mancomunitat de Municipis i amb el suport de la Diputació de Barcelona, van decidir crear un servei, el SIAJ, adreçat als joves de les nostres comarques.

Durant aquests deu anys, el SIAJ ha atès 85.000 consultes des de les oficines de Vilafranca del Penedès i Vilanova i la Geltrú, i des dels Punts d'Informació a Gelida, Sant Sadurní d'Anoia, Santa Margarida i els Monjos, Sant Pere de Ribes, Sitges i Cubelles. A més de les consultes directes, personalment o per telèfon, cal comentar que s'han editat diverses publicacions monogràfiques (que s'actualitzen cada any): «Servei Militar/ Objecció de Consciència», «Estudiar a Secundària», «Guia d'Estiu» (amb les activitats per les

vacances i l'estiu en dansa), o la mateixa publicació bimensual «SIAJ» que es fa arribar a les cartelleres i als joves que ho sol·liciten de forma totalment gratuita. També es col·labora amb els mitjans de comunicació locals i comercials, amb premsa i ràdio.

El municipi de Gelida va entrar en el servei el 1993. Així, a partir del mes de juny d'aquell any, i de manera setmanal, els dimecres de 6 a 8 de la tarda, el SIAJ disposa d'un Punt d'Informació. Al començament aquest Punt estava situat al Centre d'Iniciatives Culturals, però a partir del febrer de 1995 es va decidir traslladar-lo a la Biblioteca Jaume Vila i Pascual, lloc més cèntric i on s'hi mouen molts joves de la població. També cal comentar la col·laboració que s'ha fet amb la revista Cantillepa i amb Ràdio Gelida.

La valoració que en fem del Punt d'Informació del SIAJ, a Gelida és positiva. S'hi han fet consultes de tot tipus: sobre ensenyament, vacances, objecció de consciència, fer d'au-pair, recursos per trobar feina, agenda,... I observem que la demanda va creixent dia a dia.

Xerrada sobre "El nou ensenyament Secundari" a càrrec d'Imma Ribé i Núria Mallorfré al Casinet del Centre Cultural.

OPINIÓ

LA GENT JOVE ESPERANÇA DE FUTUR

Ramón Tarrido i Armengol

Com cada any per St. Jordi i amb motiu de celebrar el novè aniversari de la nostra biblioteca, la Montserrat Julià em va proposar d'escriure per al Butlletí unes línies parlant de la recent inauguració del Punt d'Informació Juvenil. És clar, va haver-me d'explicar què és el PIJ i els objectius que persegueix. Vaig restar-ne admirat, i il·lusionat, no per participar-hi, és clar, sinó perquè vaig veure clar que això val dir: oportunitats per a la gent jove.

Emprant la més pura lògica vaig arribar a la conclusió que l'única cosa positiva que podia aportar era l'experiència que em dóna l'edat i uns humils consells.

Si analitzem les paraules que formen les sigles PIJ veurem que al darrere d'unes fredes inicials hi ha quelcom d'importància. El seu fet de la seva existència ja dóna al jovent unes possibilitats de tot ordre, que haurien d'aprofitar al màxim. I això us ho digo a la ja llunyana distància dels meus anys joves, ja que la Gelida dels anys de la postguerra, la majoria de joves navegàvem sense rum o amb uns horitzons molt limitats. Ja entrats a la maduresa, ens varem a donar que se'n havien escapat masses trens i ara penso que d'haver existit el PIJ o quelcom similar i no polititzat, hauríem evitat algun fracàs i aprofitat les oportunitats. Així donat per bo el vell aforisme de «la unió fa la força» fareu bé d'aprofitar qualsevol treball d'equip.

També us recomanaria fugir dels objectius fàcils i ambiciosos, ja que les dues coses no lliguen, la vida no és una cursa de cent metres llisos, és una cursa de rons i plena d'obstacles; per qixò, sense mostrar desconfiança, heu de ser prudents, cautelosos i constants, hi ha una dita catalana que diu: «enllot donen duros a quatre pessetes». Sense obsesionar-vos, passeu llista dels propis fracassos i analitzant-los en treureu, de ben segur, experiències positives.

LA RÀDIO ÉS RÀDIO I JOVE

Gil Coma
Director de Ràdio Gelida

Ràdio Gelida ha vingut desenvolupant clarament dues funcions d'ençà el seu naixement ara fa quinze anys. Una d'elles, l'oficial, com a servei municipal i mitjà de comunicació públic, amb aspiració de ser un instrument seriós i responsable al servei d'una comunitat que pretenem, i volem, informada. L'altra de les facetes que hem desenvolupat és acollir molts joves de Gelida que durant uns anys de la seva joventut han optat per dedicar algunes hores del seu temps lliure setmanalment a l'emissora.

La primera de les funcions no ens correspon a nosaltres de valorar-la més enllà de la constatació de la voluntat de ser o més aviat, d'exercir aquest paper. La segona, tenim dades a les mans que ens permeten de judicar-la com assolida. La ràdio no envejeix. Fora d'alguns col.laboradors que, generació rere generació, anem subsistint, el fet és que la ràdio manté una mitjana d'edat baixa (així a ull, al voltant dels divuit-vint anys). És a dir, cada promoció de col.laboradors deixa algunes persones erigades que ens prodiguem al llarg de diversos anys. Allò habitual és que la ràdio hagi ocupat una etapa de la joventut. Una experiència que cadaú haurà valorat a la seva manera i haurà viscut de forma diferent, però que ens atrevim a aventurar globalment de positiva: la ràdio fa 15 anys que funciona comptant amb l'aportació desinteressada de moltes persones de Gelida, sobretot joves.

Les claus d'aquesta situació crec que són més amunt. Hem estat seriosos i no fancats. Quan algú ha vingut a proposar-nos de fer un programa ha estat benvingut. Sempre hem insistit en què calia fer-lo bé, amb ganes i motivació, amb il·lusió, i hem apostat per la persona. Hem confiat una hora de programa dins d'una àmplia graella a la que calia donar continuïtat. Una programació que cal mantenir entre tots i en la que el buit d'un programa provoca una cosa semblant a la pèrdua d'una fitxa d'un trencadisques. Sovint hem estat una gran família i quasi sempre un equip d'amics. Gelida ha estat mancada d'un casal de joves, però la ràdio -sense pretendre-ho n'ha fet les funcions. A la ràdio hem combinat la llibertat (el deixar fer, que és el que vol la gent jove) amb la responsabilitat (compliment d'un horari i respecte mutu, sense oblidar en cap moment que ens devem a una audiència). Hem mantingut un bon caliu, a la ràdio hi ha bon ambient, bon rotillo, i hem estat assequibles. I la gent crida gent.

Xerrada sobre els joves: feina, estudis, possibilitats econòmiques, etc. tot en forma de tertúlia a càrrec de Maite Esteve, Joan García, Celia Almirall, Xavier Iruque, conduït per Lluís Gutiérrez i Montserrat Julià i retransmès per Ràdio Gelida.

L'ARTISTA JOAQUIM RENART I GELIDA

Enric Carafí i Morera

En el Butlletí núm. 5 (1993) d'aquesta Biblioteca, ja vam glossar la gran vinculació de la família Guarro amb la cultura i els artistes noucentistes fet que va donar lloc a la creació del Casal del Moli Vell de Gelida el 1921. Aquest Casal constava d'una escola catalana per als fills dels treballadors, una gran biblioteca, una cooperativa, una germandat i uns menjadors.

Posteriorment, hem esbrinat que entre els tècnics o artistes que van venir a Gelida per tal de col·laborar a l'endegar aquesta escola, hi figura el conegut dibuixant, daurador i decorador Joaquim Renart i Garcia (1879-1961), de qui, el 1995, l'Editorial Curial va editar el primer volum (1918-1920) del seu extens Diari, escrit entre 1918 i 1961. Aquesta edició és a cura d'Isabel Picallo i Soler, gràcies a la qual hem tingut accés a unes notes, d'aquest diari abans que es publiqui. Una d'aquestes notes, escrita el 27 de gener de 1922, corrobora el lligam dels Guarro amb la cultura dels primers decennis d'aquest segle i l'esplèndida formació intel·lectual del redactor:

«... 27 gener 1922. He anat a Gelida, a la fàbrica de paper de la Vda. Guarro. En Lluís², al costat mateix de la fàbrica, hi ha fet aixecar un edifici Escola-Biblioteca. Escola que regala ell per a que els fills dels treballadors i els mateixos treballadors que no passin de 18 anys, puguin anar-hi a aprendre, sota l'ensenyament d'un jove mestre valentós³ que en Lluís Guarro ha descobert en un poble de Catalunya.

He anat a Gelida per fer-me càrrec dels panys de paret i triar el que més puga convenir a la decoració de la dita Escola⁴. El Senyor Mestre m'ha acompanhat sempre i després m'ha guiat en la visita de la fàbrica tota. Jo en resto agrairíssim...

Confesso no haver vist mai una fàbrica tan neta. Veritat és que la fabricació de paper és quelcom elegant i suggestiu. És bonic i ràpid el procés de transformació, des de la selecció dels drapots i pellengos fins a l'estesa del paper completament llis i marcat. Jo ho havia vist a les fàbriques de paper de Sant Joan les Fonts (Girona), però no amb tanta predisposició com avui. Tornant a l'Escola, és reconfiant que surtin industrials que es preocupen d'altres coses que dels anells de la futana o de la nova marca de l'auto. La creació d'Escoles i la cura de dotar-les de bon ensenyament ha de fer la transformació del nostre país.

Quan estarem més educats i serem menys materialistes, llavors tindrem dret a coses que avui no són encara possibles. J.R. «

Una darrera nota, aquesta del 6 d'abril del 1922, ensclareix definitivament el tema:

«... He anat a Gelida a col·locar els quadres que em va encomanar en Lluís Guarro per a la nova Escola que ha fet annexa a la fàbrica de paper. Sortint a les 9 i tornant a la 1 de la tarda, hem fet (amb en Baró), el viatge, clavar els quadres, distribuir-ne d'altres, dibuixar, visitar la fàbrica i encara hem fet temps a l'estació...»

«El temps hermos, el paisatge d'un color de tendresa coprenedora, els arbres, els camps, la Primavera en plena ruta de vida. Què deliciós és tot! Passa un temps que no el sabem aprofitar mai, el temps hermos per excel·lència...»

Un altre contacte d'aquest artista amb Gelida fou l'encàrrec que aproximadament entre els

Visió d'una aula de l'Escola de Can Guarro. El relleu de damunt l'armari era probablement d'en Renart. Any 1923 (Arxiu Mas)

anys 1910-1914, li féu l'empresari Joan Albert, germà d'en Josep Albert de la Torre de l'Albet de St. Salvador de la Colçada, consistent en les etiquetes gràfiques del fuet marca «Salchichón Vich. Gamga», i del vi de taula i selecte «Albert», productes que ell comercialitzava.

Possiblement els originals d'aquestes marques, al costat d'alguns ex-libris i d'uns àlbums plens de postals i d'etiquetes de marques, eren els que vam veure enmarcats, fa anys, dins la col·lecció heretada pel Sr. Jaume Carafí i Domingo, dissoltadament dispersada en mala hora pel seu hereu sense el mínim criteri i estimació, entre els anys 1993-95 i que estava guardada a l'esplèndida casa del carrer Major, 35, de Gelida.

1.- Gran Encyclopédia Catalana, vol. 19

Apunt biogràfic d'en Joaquim Renart i Garcia 1879-1961 (resumit de la Gran Encyclopédia Catalana): Dibuixant, daurador i decorador i col·leccionista. Format a Lloja, fou deixeble de Martí Alsina, Torrecrossana i Soler Rovira. Ingresà al Cercle artístic de Sant Lluís, de la que anys més tard en seria president. Fou un dels fundadors del FAD i un dels principals ex-librits del seu temps. President de l'Orfeó Català i acadèmic de Sant Jordi.

2.- Es refereix a Lluís Guarro.

3.- Es refereix a Josep Mº Roig, pedagog brillant.

4.- Renart, se n'ocupà dels quadres i relleus penjats a les parets. Quant al mobiliari, sembla seriat, amb alguna peça feta a la fusteria de la mateixa fàbrica.

VE-T'HO AQUÍ QUE UNA VEGADA...

Marga Hernández

Una de les activitats més importants que la biblioteca ofereix als infants és "L'hora del conte". Aquesta activitat consisteix en explicar als nens un conte d'una manera dinàmica, entenedora i divertida. Explicar un conte a un infant és una de les maneres més fàcils d'apropar el nen a la lectura i de motivar i incentivar la imaginació i la curiositat vers el llibre. El primer contacte "infant-conte-líbre" és un dels més importants, és per això que la tria del conte no és una feina que es faci a l'atzar. Els contes escollits han de transmetre valors humans positius, com són la solidaritat, l'amor, l'amistat, etc.

Per tal de fer molt més atractiva l'explicació del conte, el que es fa normalment és crear un centre d'interès. Fer un centre d'interès consisteix en crear un personatge de ficció que els nens reconeguin de seguida i que el puguin identificar com a "transmissor" del conte. Per posar un exemple, en l'últim St. Jordi es va triar com a centre d'interès "Les bruixes" i com a personatge inventat "La Bruixa Malapiga". Aquest personatge va ser ràpidament identificat per la canalla que els hi va ser molt més atractiva la idea d'assistir a les hores del conte organitzades per aquella setmana.

Un cop ja es té el centre d'interès i el conte escollit, només cal explicar-lo.

Sovint es confon l'explicació d'un conte amb la lectura d'aquest. Totes dues activitats són diferents. Explicar un conte és fer una versió del conte que es vol explicar i adaptar-lo segons l'edat del públic que es tingui, no és el mateix explicar un conte a nens de 4 i 5 anys, a explicar el mateix conte a nens de 9 o 10 anys. Per tant, s'escollirà un llenguatge adequat i es farà participar als nens segons es cregui convenient. Un cop hagi finalitzat l'explicació d'aquest és positiu, sempre que es disposi de temps, realitzar alguna activitat relacionada amb l'argument del conte. Aquesta activitat pot anar des de fer un simple dibuix o mural, fins a fer una fitella del personatge del conte. Realitzar aquestes activitats són importants, per que ajuden al nen a identificar i assumir millor l'argument del que s'acaba d'explicar, com també facilitar la relació entre els diferents nens que han assistit a la biblioteca.

Cum es pot imaginar les "Hores del conte" són tot un èxit, tot i que signifiquen un notable esforç des del personal de la biblioteca per realitzar-les, sabem que el públic d'avui de les "Hora del conte", és el futur lector i usuari de la biblioteca de demà.

No us oblideu, l'últim dissabte de cada mes, "l'Hora del conte" a la biblioteca.

L'ÚLTIMA VISITA

Josep Muniente

Feia molts anys que ningú no havia viscut una tempesta com aquella, i molt menys ella, que des de l'accident no havia pogut viatjar gens, si no era per visitar hospitals de tota mena, buscant algun metge que aconseguís fer-la caminar denou. Aquella nit li havia demanat a la seva mare que no sortís a treballar, però era l'únic sou que les permetia de sobreviure, el necessitaven.

Feia molt poc que s'havia quedat sola, sola com mai ho havia estat abans.

Si alguna cosa havia demanat a Déu aquella nit era que no marxes la llum, però per culpa dels trons, les seves pregàries no van arribar a les oreilles del Senyor. La foscor i el silenci la van envoltar de sobre a la seva habitació. Ella, una cadira de rodes i la Por. No era una por qualsevol, com la que es pot tenir a les altures, als gossos o a les aranyes. No, aquesta era molt pitjor. Des del dia de l'accident, quan el seu pare va marxar per sempre, aquesta Por l'havia perseguit per tot arreu. Aprofitava qualsevol moment per tocar-la amb els seus dits llargs i freds, per rodejar-la amb el seu xiuxiueig terrorífic, per penetrar en ella i no deixar-la viure en pau.

«Sé que ets aquí, Por. Què vols de mi? Què vols d'una nena indefensa com jo? Fa massa temps que em persegueixes i ja n'estic farta. Mil vegades t'he vist aparèixer i mil vegades m'has fet reviure aquell infern. És que no penses parar mai, Por?... Una vegada i una altra apareixes quan menys et necessito. Però al cap i a la fi, qui ets? Ningú, Què ets? Res... Saps què, Por? Ja no em tornaràs a fer mal. He decidit que aquesta serà l'última vegada que ens trobarem tu i jo. A partir d'ara, si vols venir, vine, et rebré amb els braços oberts i un somniure d'orella a orella... Ei! On ets, Por? No entenc com una cosa tan miserable pot arribar a fer tant de mal. Tant de bo no trobis mai més ningú que cregui en tu, tant de bo desapareguis en el no res, d'on vas venir. Adéu Por.»

Potser Déu si que l'havia escoltada una estona abans, potser aquella foscor era el que ella necessitava per no haver d'estar mai més a les fosques. L'última gota de pluja va caure sobre una rosa que ja tenia ganas de treure els seus pètals al sol, un sol delicios.

BUTLLETÍ és una publicació anual que edita l'Ajuntament de Gelida Regidoria de Cultura i la Biblioteca Jaume Vila i Pascual, i que recull les activitats i les opinions de les persones que fan de la Biblioteca una realitat.

QUÈ LI HA PASSAT A LA REVISTA CANTILLEPA?

Lluís Gutiérrez

En aquest espai que m'ofereix el butlletí de la biblioteca vull obrir una primera reflexió sobre la desaparecida revista municipal Cantillepa, un mitjà de comunicació que va aparèixer després de tretze anys d'absència i que ha tornat a no deixar rastre. Al 1993, l'any postolímpic i de recessió econòmica - de crisi - la revista Cantillepa va sortir del seu amagatall i durant el període que va de juliol del 93 al juny del 95, Cantillepa s'anava superant número rere número i tot feia pensar aquesta vegada sí, que la revista gelidencs es consolidava definitivament, hi podria haver continuïtat. Tot era favorable perquè així fos: s'havia creat una revista que sortia cada dos mesos aproximadament amb 52-56 pàgines per número (fins i tot un número va arribar a la quasi increïble xifra de 64 pàgines). Una revista molt ben editada i treballada que segurament hauria pogut guanyar més d'un premi en algun concurs. S'havia creat un equip de gent amb un consell de redacció il·lusionat, contrastat i valuos, un important nombre de col.laboradors - d'aquests mai no faltaren perquè aquesta és la riquesa dels gelidencs -, seccions fixes i una publicitat que funcionava. També es comptava amb el Patronat Municipal de la Revista Cantillepa - encara és vigent -, i es disposava una instal·lació i de materials necessaris - inclos l'ordinador - per tirar la revista endavant. Encara que pugui semblar increïble, la revista va treure el seu vuitè i últim número a l'estiu del 95. Des d'aquesta data no en sabem res, de Cantillepa. Bé, sabem que se n'ha fet de l'equip humà, alguns col.laborant o treballant a la política municipal, altres seguint amb les seves ocupacions habituals però alhora esperant o buscant la desaparecida revista, i del material, un dels més utilitzats i necessaris - que va ser més disputat en el seu dia - i que no podia quedar inutilitzat (l'ordinador) en té cura i el fa funcionar la biblioteca. Tornarà aquest ordinador o un altre a la redacció de Cantillepa? Tant de bo que si, perquè això voldria dir que la revista encara és viva... però ara queda el dubte de si només ha desaparegut, s'ha perdut, s'ha amagat o desgraciadament a mort. Suposant que pugui tornar a estar entre nosaltres, abans haurem de preguntar-nos seriosament perquè no va poder-se consolidar tot i la immillorable situació, més que favorable, que va tenir aquesta darrera etapa. Aquest és un pas imprescindible si de veritat volem un mitjà de comunicació escrit al nostre poble.

✓ 3er i 4or. CONTE GEGANT

La proposta del conte gegant aplega un munt d'infants que disfruten amb l'explicació del conte i després el pinten en el terra. En la realització de l'activitat hi han col·laborat l'Esplai Mainada, Rocó del Tercer Món i l'Escola Montcau.

✓ CERTAMENS LITERARIS

Dins de les activitats de Sant Jordi s'inclouen diferents propostes perquè els infants i els joves puguin adreçar-nos mostres de les seves qualitats literaries. Es tracta d'una proposta que inclou la creació de cartes, l'enginy de les paraules, etc. Fins avui hem realitzat «Carta de Floquet de neu» que va comptar amb la col·laboració del Zoo de Barcelona, «Què és un Piñat» amb motiu de la inauguració del Punt d'Informació Juvenil i «Millor encanter i recepta de poció màgica». Els guanyadors han estat: Meritxell Palomo, Miriam Torres, Carlota Torrida, Elisabeth Mercader, Mariona Vallès, Irene Barceló (Carta a Floquet de Neu), Gisela Navales, Marta Fernández, Jordi Julià i Juan M. Palomino (Què és un Piñat), i Miriam Torres, Albert Margarit i Quim Navales (Millor encanter i recepta de poció màgica).

✓ NADAL SOLIDARI

Nadal per Bòsnia amb la col·laboració Plataforma per Bòsnia i Creu Roja. Per un món solidari, exposició cedida per Internom. Ludoteca Jocs del Món: Ferran Antolín, Marta Fernández, Olga Galofré, Minerva Miranda, Alba González, Gemma Barreda, Julia Torrida, Gisela Navales, Patricia Buch, Marta Fernández, Montserrat Marimón, Ma. Luisa Civil, i Oriol Domínguez.

HORARI:

Dilluns: tancat

De dimarts a divendres:

de 2/4 de 5 a 8 tarda

Dissabtes: matí de

10 a 2/4 de 2

Tel: 779 28 09